

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 26.10.2004
KOM(2004) 719 galutinis

—

**KOMISIJOS KOMUNIKATAS
EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI**

Atominių elektrinių išmontavimui skirtų finansinių išteklių naudojimo ataskaita

1. APLINKYBĖS

Aptariant 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/54/EB¹ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių Parlamentui iškilo galimų konkurencijos iškraipymų, kurių gali atsirasti netinkamai tvarkant atominę elektrinę išmontavimui ir atliekų tvarkymui skirtus finansinius išteklius, klausimas.

Dėl to Komisija pabrėžė, jog svarbu, kad išmontavimas būtų finansuojamas atsižvelgiant į padėtį elektros energijos vidaus rinkoje. Tačiau ji pažymėjo, kad šis klausimas turi būti suvokiamas per atitinkamų Bendrijos priemonių, o ne per Direktyvos dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių prizmę. Komisijos manymu, Euratomo sutartis yra tinkamas tam pagrindas. Taigi Direktyva dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių galėjo būti priimta priėmus dvi Bendrijos institucijų politinius įsipareigojimus išreiškiančias deklaracijas dėl sveikos konkurencijos elektros energijos vidaus rinkoje gerbimo.

Tarpinstitucinė deklaracija

„Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija pabrėžia būtinybę valstybėms narėms užtikrinti, kad valstybių narių kontroliuojami išmontavimui ir atliekų tvarkymui pakankami finansiniai ištekliai iš tikrųjų būtų naudojami tiems tikslams, kuriems jie buvo skirti, ir yra valdomi skaidriai siekiant netrukdyti teisingai konkurencijai energijos rinkoje.“

Komisijos deklaracija

„Komisija pažymi, jog svarbu užtikrinti, kad Euratomo tikslus atitinkantiems išmontavimui ir atliekų tvarkymui skirtos lėšos būtų valdomos skaidriai ir naudojamos išimtinai šiems tikslams.“

Naudodamasi pagal Euratomo sutartį suteiktais įgaliojimais, Komisija numato paskelbti metinę išmontavimui ir atliekų tvarkymui skirtų lėšų naudojimo ataskaitą. Visų pirma ji pasirūpins, kad būtų visiškai pritaikytos atitinkamos Bendrijos teisės nuostatos.“

Išmontavimas yra techniniu požiūriu sudėtinga operacija, jai reikalingi dideli finansiniai ištekliai. Sumos, reikalingos atominės elektrinės vietos sutvarkymui, šiuo metu sudaro apie 10–15 % pradinių investicijų išlaidų kiekvienam išmontuojamajam reaktoriui. Atsižvelgiant į numatomas sumas ir nepaisant to, kad jos ne iš karto bus panaudotos išmontavimui, operatorius po branduolinių įrenginių pagaminimo turi užtikrinti ne tik technologinius, socialinius ir ekonominius aspektus, susijusius su gamybos kaina, bet ir projekto visumos gyvybiškumą, taip pat ir įrenginių išmontavimą. Investavimo apimtį turi nulemti pasirinkta valdymo strategija.

Kad ir kokių išteklių sudarymo būdą pasirinko atominės elektrinės operatorius, šių sumų komercinis valdymas pats savaime nėra kritikuotinas. Tačiau nėra lengva atskirti „normalaus“ šių lėšų valdymo operacijas nuo praktikos, galinčios sukelti konkurencijos elektros energijos vidaus rinkoje iškraipymų. Todėl visiškai pagrįstai reikia susimąstyti, kokie gali būti numatomų investicijų tipai. Iš tikrųjų neatrodo normalu, kad šios lėšos galėtų būti naudojamos konkuruojančių įmonių akcijoms įsigyti.

¹ OL L 16, 2004 1 23, p. 74

Suprasdama, jog elektros energijos vidaus rinkoje yra galimi konkurencijos iškraipymai, Komisija 2002 m. komunikate „Branduolinė sauga Europos sąjungoje“ pažymėjo, kad išmontavimui skirti finansiniai ištekliai turi būti sudaromi, skaičiuojami ir valdomi pagal specialias taisykles, siekiant užtikrinti, kad jie nebus panaudoti kitiems tikslams. Komisijos 2003 m. sausio 30 d. direktyvos, apibrėžiančios bazinius įsipareigojimus ir bendruosius principus branduolinių įrenginių saugumo srityje, pasiūlyme šis mechanizmas įgijo teisiškai privalomą formą.

Pateikdama atominių elektrinių išmontavimui skirtų išteklių naudojimo ataskaitą Komisija įgyvendina įsipareigojimą, prisiimtą priimant Direktyvą dėl elektros energijos vidaus rinkos.

2. METODAS

Kad parengtų šią pirmąją ataskaitą, 2004 m. balandžio 28 d. Komisija keturiolikai valstybių narių, turinčių atominių elektrinių, tarp kurių buvo valstybių narių ir valstybių kandidačių, adresavo raštą, kuriame prašė patikslinti išmontavimui skirtų finansinių išteklių naudojimo duomenis. Ji kreipėsi į šias šalis: Vokietiją, Belgiją, Ispaniją, Suomiją, Prancūziją, Vengriją, Italiją, Lietuvą, Nyderlandus, Čekiją, Jungtinę Karalystę, Slovakiją, Slovėniją ir Švediją.

Komisija valstybėms narėms pateikė savo turimą informaciją apie šių finansinių išteklių naudojimą ir paprašė patvirtinti šios informacijos tikslumą. Be to, ji paprašė pateikti bet kokią papildomą susijusią informaciją. Taip pat ji paprašė šių valstybių narių pateikti informaciją apie pasirinktą valdymo modelį ir kaip Vyriausybė užtikrina, kad ištekliai atitiktų išmontavimo poreikius bei numatytas sumas.

Su viena išimtimi (Italija) valstybės narės, į kurias buvo kreiptasi, atsakė į Komisijos prašymus. Svarbu pabrėžti, kad valstybės narės geranoriškai bendradarbiavo su Komisija, tačiau dauguma jų tik patvirtino arba šiek tiek pataisė Komisijos pateiktą informaciją. Šiuo atveju Komisija negavo jokios papildomos informacijos, kuri jai leistų geriau įsivaizduoti, kaip naudojamos išmontavimui skirtos lėšos.

3. REZULTATAI

Valstybių narių pateikta informacija rodo, kad padėtis valstybėse yra labai skirtinga tiek išmontavimo strategijos, tiek pasirinktų finansinių išteklių valdymo modelių požiūriu. Pridedamoje lentelėje yra apibendrinama valstybių narių pateikta informacija.

3.1. Išmontavimo strategija

a) Išmontavimas nedelsiant

Šešios valstybės narės nutarė išmontuoti atominės elektrinės iš karto, kai tik šios bus sustabdytos. Tai Vokietija, Ispanija, Suomija, Italija, Lietuva ir Slovėnija. Tai reiškia, kad nuo pat išmontavimo darbų pradžios turės būti naudojami labai dideli finansiniai ištekliai.

Svarbu pažymėti, kad Lietuvos atvejis yra išskirtinis, nes per stojimo į Europos Sąjungą derybas buvo prisiimti įsipareigojimai dėl priešlaikinio dviejų Ignalinos atominės elektrinės blokų uždarymo. Lietuva iš esmės įsipareigojo Ignalinos atominės elektrinės pirmąjį bloką uždaryti iki 2005 m. ir antrąjį – vėliausiai 2009 m. gruodžio 31 d. Šie įsipareigojimai buvo

pakartoti 2004 m. gegužės 1 d. įsigaliojusiame Stojimo akto 4 protokole. Atsižvelgiant į praeities paveldą ir artėjančią uždarymo datą, Lietuvai reikėjo pagalbos. 2001 metais buvo specialiai įsteigtas Tarptautinis Ignalinos atominės elektrinės eksploatavimo nutraukimo rėmimo fondas, valdomas Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERPB). Daugiausia lėšų į šį fondą įneša Europos Sąjunga. Be to, dėl šio uždarymo išskirtinumo Sąjunga, solidarizuodamasi su Lietuva, sutiko suteikti Bendrijos finansavimą, atsižvelgdama į 2007-2013 metų finansines perspektyvas. Šiuo atžvilgiu svarbu pabrėžti, kad 2004 m. rugsėjo 29 d. Komisija priėmė reglamento, skirto šio finansavimo įgyvendinimui, pasiūlymą.

b) Atidėtas išmontavimas

Keturios valstybės narės pasirinko atidėtą išmontavimą. Tai Vengrija, Nyderlandai, Čekija ir Slovakija. Ši strategija reiškia, kad nuo pat elektrinės uždarymo dienos nereikia numatyti tiek daug lėšų, kaip išmontuojant iš karto po uždarymo. Iš esmės įrenginys daugeliui metų yra izoliuojamas, kol sumažės radioaktyvumo lygis. Tačiau būtina įsitikinti, kad pasirinktas valdymo modelis užtikrina, jog finansiniai ištekliai atėjus laikui bus prieinami ir pakankami.

Vykstant plėtros procesui dėl priešlaikinio uždarymo įsipareigojimo buvo deramasi ir Slovakijos elektrinės Bohunice V1 atveju. Šios elektrinės pirmasis ir antrasis blokai turės būti uždaryti atitinkamai 2006 m. gruodžio 31 d. ir vėliausiai 2008 m. gruodžio 31 d. Šio priešlaikinio uždarymo pasekmės tokios pat, kaip ir Lietuvos atveju. Buvo įsteigtas ERPB valdomas tarptautinis fondas ir Sąjunga taip pat sutiko suteikti Bendrijos finansavimą, atsižvelgdama į 2007–2013 metų finansines perspektyvas. 2004 m. rugsėjo 29 d. Komisija priėmė reglamento, skirto šio finansavimo įgyvendinimui, pasiūlymą.

Keturios valstybės dar nepriėmė galutinio sprendimo dėl išmontavimo strategijos. Tai Belgija, Prancūzija, Jungtinė Karalystė ir Švedija.

3.2 Finansinių išteklių valdymas

a) Išorinis valdymas

Dešimt valstybių narių pasirinko išorinį valdymo modelį, t. y. atskirtą nuo atominės elektrinės operatoriaus. Tai Ispanija, Suomija, Vengrija, Italija, Lietuva, Nyderlandai, Slovakija, Slovėnija ir Švedija.

Šis valdymo modelis leidžia pasiekti didžiausią skaidrumą ir, atrodo, suteikia daugiausia galutinio finansinių išteklių panaudojimo garantijų, ypač operatoriaus bankroto atveju.

b) Vidinis valdymas

Vokietijoje ir Prancūzijoje išmontavimui skirti finansiniai ištekliai elektros gamintojų sąskaitose yra fiksuojami kaip atsargos. Toks valdymo modelis leidžia labai lanksčiai naudoti šiuos išteklius. Už techninius ir finansinius dalykus atsako vienas ūkio subjektas, šiuo atveju – atominės elektrinės operatorius.

Tačiau šis valdymo modelis nesuteikia tokio skaidrumo, kaip išorinis valdymas. Jis neleidžia *a priori* užtikrinti, kad ištekliai reikiamu momentu bus prieinami ar kad nebus galima jų panaudoti kitiems tikslams, nei jie yra skirti. Techniniu požiūriu yra labai plačios galimybės naudoti šiuos išteklius, ir elektros energijos vidaus rinkoje gali atsirasti antikonkurencinė praktika.

c) Kiti valdymo modeliai

Belgija pasirinko savitą sprendimą. Iki 2003 m. finansiniai ištekliai buvo atominės elektrinės operatoriaus sąskaitose. Priėmus 2003 m. balandžio 11 d. įstatymą², šie ištekliai yra atominės elektrinės operatoriaus sąskaitose kaip atsargos, kurioms valstybė turi „golden share“, leidžiantį pasinaudoti veto teise, jei, jos manymu, valdymas kelia pavojų išteklių saugumui.

Jungtinėje Karalystėje atominių elektrinių operatorių padėtis yra nevienoda. „BNFL“ finansiniai ištekliai yra vidaus sąskaitose, bet jų valdymas yra specialus ir atskirtas nuo bendros kompanijos investicijų politikos. Jungtinės Karalystės vyriausybė numato greitai laiku juos perduoti „Nuclear Decommissioning Authority“³. „British Energy“ padėtis dėl bendrovės restruktūrizavimo yra sudėtingesnė. Turėtų būti įsteigtas naujas fondas, kuriam valstybė skirs lėšų. Ši schema dar turėtų gauti Jungtinės Karalystės valdžios institucijų leidimus. Įdomu pabrėžti, kad jam jau yra pritarta Bendrijos lygmeniu.

4. IŠVADOS

Atominių elektrinių išmontavimo svarba vis didės. Iš tikrųjų galima pagrįstai numatyti, kad iš 155 reaktorių, kurie dabar veikia išsiplėtusioje Europos Sąjungoje, iki 2025 metų reikės išmontuoti 50–60 reaktorių.

Išmontavimo finansavimas yra sudėtingas klausimas, kuris gali būti suvokiamas iš skirtingų pozicijų. Svarbiausia išmontavimui skirtų finansinių išteklių paskirtis – užtikrinti, kad atėjus laikui išmontavimas bus atliktas laikantis aukšto lygio branduolinės saugos. Įrenginių išmontavimas nesant tinkamų sąlygų dėl tam skirtų finansinių išteklių stygiaus galėtų turėti sunkių radiologinių pasekmių. Todėl Komisija, teikdama direktyvos, nustatančios bazinius įsipareigojimus ir bendruosius principus branduolinės saugos srityje, pasiūlymą nutarė nagrinėti šį klausimą pagal Euratomo sutarties III skyrių, skirtą *sveikatai ir saugai*. Su finansavimu susijusios priemonės turi būti įvertintos pagal Euratomo sutartį; tačiau jei jos nėra būtinos pagal Euratomo sutartį arba išeina už jos ribų, arba pažeidžia ar gali pažeisti konkurenciją Bendrijos rinkoje, jos turi būti vertinamos pagal ES sutartį.

Komisijos manymu, būtų naudinga gauti daugiau informacijos iš valstybių narių, kad būtų galima labiau pagrįstai spręsti apie realią išmontavimo finansavimo padėtį išsiplėtusioje Europos Sąjungoje. Atsižvelgiant į skirtingą valstybių narių padėtį, reikės stengtis gauti tikslesnę informaciją, kuri leistų aiškiai išivaizduoti tokius esminius elementus, kaip išmontavimo kainos skaičiavimo būdas, surinktų išteklių adekvatumas ir išteklių prieinamumo atėjus laikui bei valdymo garantija.

Dauguma valstybių narių skirtumų yra paaiškinama istorinėmis priežastimis, iki elektros energijos vidaus rinkos sukūrimo buvusią ekonominę padėtį. Atsiradus elektros energijos vidaus rinkai, padidėjo skaidrumo ir jos finansinių išteklių valdymo derinimo reikalavimai. Taigi yra būtina iš valstybių narių gauti išsamesnę ir labiau struktūruotą informaciją. Ryšiai, užmegzti rengiant šią pirmąją ataskaitą, vėliau bus palaikomi siekiant sukurti metodą, leidžiantį atitinkamus įvairių valstybių narių palyginimus.

² Elektrinių išmontavimui ir radioaktyviųjų skiliųjų medžiagų, kilusių iš šių elektrinių, tvarkymui skirtų sudarytų atsargų įstatymas.

³ Viešoji institucija, Jungtinėje Karalystėje nustatanti išmontavimo strategiją. NDA turėtų pradėti veikti 2005 m. balandžio 1 d.

Šis būtinas atlikti svarbus darbas leis ilgainiui suderinti išmontavimo finansavimą Europos Sąjungoje. Iš esmės Europos Sąjunga turi užtikrinti, kad sudaryti ištekliai būtų valdomi nepažeidžiant Bendrijos teisės. Pagal dabar galiojančią teisę Komisija gali įsikišti tik tam tikrais atvejais, kad patikrintų kokią ypatingą situaciją. Taigi jos įsikišimas yra reaktyvus, bet ne preventyvus.

Komisijos manymu, būtina apibrėžti priemones, tinkamiausias užtikrinimui, kad atėjus laikui bus galima pasinaudoti išmontavimo poreikiams skirtais finansiniais ištekliais, kad išmontavimas galės būti atliktas laikantis aukšto lygio branduolinės saugos ir kad šios lėšos yra valdomos visiškai skaidriai.

Todėl laukdama, kol Taryba imsis teisiškai privalomų priemonių branduolinio saugumo ir radioaktyviųjų atliekų tvarkymo srityje, Komisija, remdamasi Euratomo sutartimi, ketina 2005 metais pateikti valstybėms narėms rekomendaciją su prašymu priimti būtinas nuostatas, kad būtų užtikrinta, jog:

- naudojant atomines elektrines bus sudaryti finansiniai ištekliai, reikalingi, kad išmontuojant būtų išlaikytas aukštas branduolinės saugos lygis;
- šitaip sudarytais ištekliais bus galima pasinaudoti, ir jie bus pakankami, kad atėjus laikui būtų padengtos išmontavimo išlaidos;
- šie ištekliai bus panaudoti tiems tikslams, kuriems jie buvo skirti, ir bus valdomi visiškai skaidriai.

ANNEXE

SYNTHESE PAR ETAT MEMBRE

COUNTRY	MODE OF FUND MANAGEMENT	POSSIBLE USE OF FUNDS	ESTIMATED NEEDS (Future or total) (ie past and future)	AMOUNT PRESENTLY AVAILABLE IN THE FUND	SOURCES OF FUND CONTRIBUTION	REMARKS
LITHUANIA	Centralised (blocked) State Fund independent from plant operator	National fund: Decommissioning and radwaste management related including social consequences IIDSF: decommissioning + consequential measures of early closure.	1 Billion €	69 Million € (2004) in National Fund (11-14 Million € annual contributions) IIDSF: 285M € (1999 prices) for 2004-2006 period.	National Fund: 6 % of Ignalina NPP revenues. IIDSF: EC + other donors,	Also contributions from International Ignalina Decommissioning Support Fund (IIDSF). Late established National Fund and annual contributions to it are insufficient to meet liabilities.
SLOVAKIA	Centralised (blocked) State Fund independent from operator	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs.	3.6 Billion €	State Fund (active since 1995) 317,94 M € as of 31.03.2004: IBDSF: 90 M € (2004-2006)	a) Contributions from nuclear operators b) Grants from State budget c) Penalties imposed by Nuclear Regulator d) Interest from Fund deposits.	Also contributions from International Bohunice Decommissioning Support Fund (IBDSF) due to the consequences of early closure of units 1 and 2.
SWEDEN	Nuclear Waste Fund (managed by the State) independent from operator	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs.	63 Billion SEK (2003 price level, 13 billions already spent)	29 billion SEK (beginning of 2003)	Electricity price from nuclear origin	
FINLAND	State Nuclear Waste Management Fund holds and manage funds independent from operator	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs. Contributors are entitled to borrow money from the fund against securities	1.3 Billion € (2004) (future liabilities)	1.3 Billion € (2004) (to cover all future liabilities)	Contributions from nuclear operators plus interest generated by the fund	
SPAIN	State company ENRESA holds and manage fund independent from operators	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	Total 11.5 Billion € (2004 value) Decommissioning of NPPs only: 2.3 Billions € (2004 value)	1.73 Billion € (31/12/2003)	Electricity price	

SLOVENIA	External. Managed by a specific agency	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	1.2 Billion €	Slovenian Fund 104 Million € (end 2003) Croatia shall form its own decommissioning fund	Levy on the produced electricity	Decommissioning and disposal of radwaste and spent fuel is a joint responsibility in equal shares of Slovenia and Croatia
ITALY	External. Managed by a State owned company: SOGIN also responsible for dismantling works		2.6 Billion € (2002) for power reactors plus 630 Million € (2002) for fuel cycle research plants.		Levy on the price of electricity added to the resources accumulated by ENEL and already transferred to the fund	All nuclear plants already permanently shut down and in the process of decommissioning
CZECH REPUBLIC	Dedicated Nuclear Account (NA) managed by the Ministry of Finance. Verification of cost estimates and withdrawal of funds from the NA monitored by State organisation: RAWRA independent from operators	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	860 Million € (1999) for decommissioning only 1550 Million € (1999) for disposal of spent fuel and high level waste		Electricity price	
HUNGARY	Central Nuclear Financial Fund in a dedicated Treasury account, managed by the Hungarian Atomic Energy Authority independent from operators. A Public Agency (PURAM) is responsible for the D & WM activities	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	1.4 Billion € (2003) for decommissioning + 1.7 Billion € (2003) for waste management including disposal	~60 Millions €	Electricity price, contributions from radwaste producers and State central budget	
NETHERLANDS	Funds for waste management transferred under 2002 agreement to the State together with ownership of responsible company COVRA. Operators have to make financial provisions for decommissioning requirements	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	180 Millions € (present value) for spent fuel management and decommissioning of Dodewaard. 145Million € for dismantling of Borssele 1270 Million € for COVRA fund	120 Million € (Dec. 2001) in Borssele fund Dodewaard fund under review	Contribution from nuclear operators and radwaste producers	Dodewaard out of operation since 1997. Borssele expected to be shut down in 2013

BELGIUM	Before the law of April 2003: Provisions within the books of the electricity producers (i.e. internal) After 11.04.2003: Funds in Nuclear Provision Company (in which the State has a golden share giving the right to veto)	Decommissioning costs. The nuclear provision company can lend up to 75% of the total amount to the nuclear operators at industrial interest rates.	Slightly higher than 12% of investment costs.	By the end of 2003 all past provisions have been transferred to the Nuclear Provision Company. Nuclear operators pay each year a contribution to cover at the end of industrial operation (i.e. at least 40 years) the discounted dismantling costs.	Electricity price.	Recent shifts towards a management of the fund more independent from operators.
UNITED KINGDOM	There are three main nuclear operators: BE (private) and BNFL and UKAEA (public sector). There is not a single common regime for funding. BNFL: Internal not segregated fund but a Nuclear Liabilities Investment Portfolio earmarked for that purpose. BE: Internal independent Nuclear Generation Decommissioning Fund (NGDF). Under a new scheme presently under discussion a Nuclear Decommissioning Authority(NDA) would be responsible for securing the discharge of all public sector liabilities on civil public sector sites (i.e. owned by BNFL and UKAEA). Under a BE's restructuring plan, pending EC approval, the NGDF would be subsumed within new Nuclear Liabilities Fund (NLF).		BE's estimated nuclear liabilities (as of 31.03.2003 discounted at 3% per annum): £ 3.3 Billion for contracted spent fuel liabilities and £ 1.0 Billion for uncontracted spent fuel liabilities. NDA's estimated total undiscounted future expenditure on discharging nuclear liabilities : ~£ 50 Billion (~80% BNFL and 20% UKAEA liability share)	BE contributes around £ 18 Million per annum to the NGDF, which as of 31.03.2003 amounts to £ 334 Million. Under proposed BE's restructuring plan , BE would contribute to the NLF: £ 20 Million a year for the 15 BE reactors(adjusted for inflation); £ 275 Million of new bonds; £ 150,000 per tonne/ U loaded into Sizewell B; and 65% of BE's free cash flow.	Nuclear operators and Government contributions (historic spent fuel liabilities)	Recent shifts towards a management of the funds more independent from operators.

GERMANY	Internal. Contingency reserves in operator's accounts and tax deductible.	No constraints on the allocation of reserves except the due care principle.	25 Billion € (decommissioning costs only) not including research reactors and those inherited from the former GDR.		In tax balance sheet funds for decommissioning accumulated in equal instalments over 25 years and discounted at 5.5%. Radioactive waste management funds constituted in proportion to the generated radwaste and discounted also at 5.5%	
FRANCE	Not separated Internal to the operator. EDF is fully responsible for its management. These provisions are tax deductible.	In addition to decommissioning the provisioned amounts have been used to reduce the company debt and to invest in new assets and to fund dedicated assets (bonds & equity)	Decommissioning cost estimated at 258.86 € (1998) per installed Kw. Decommissioning cost equal to 15% construction costs and discounted at 3%. Provision are calculated for 40 years operation and regularly re-evaluated.	Total provision at the end of 2003 for NPP's decommissioning : 9.4 Billion €. End of fuel cycle provision: 13.9 Billion € (i.e. 10.2 Billion € for reprocessing and 3.7 Billion € for disposal of waste fuel)	Provisions in the operator's (EDF) accounts.	